

Allt möjligt är allt möjligt

När såg du en trollkarl dra en Kanin ur en Hatt senast?

Det började med en kvinna som hade ovanan att stoppa upp döda kaninungar på ett ställe där inga döda kaninungar bör vara. Under läkaruppsikt klämde hon sedan ut dem igen. Mary Toft fick hela den engelska läkarkåren med sig, dem såg det ju med egna ögon! Fenomenet ”Kaninföderskan” blev 1726 årets stora nyhet. Efter att ha fött 17 stycken små husdjur avslöjades bluffen. Mary lurades på riktigt. Det var inte trolleri.

En trollkarl inspirerades av den dagsaktuella nyheten. I sin show skojade han till det genom att trolla fram en Kanin ur sin Hatt. Publiken jublade! Det var purfärsk komik! Det var trolleri.

Poängen lever kvar som en symbol för magin, trots att sammanhanget fallit bort. Lite synd; för vilket sammanhang! Det är inte vilken ”klappa publiken medhårs” historia som helst. Till havregrynsgröt och morgonkaffe passar den inte als. Men det är okey, det behöver klia lite för att det skall vara intressant. Annars har vi det ju skoj nästan jämt.

En idé kan födas på många sätt. Att fiska ur nyhetsflödet är bara ett exempel. Inspiration finns överallt. Men ett färdigt trick dignar inte från äppelträden i Kivik!! Icke! Bakom ett magiskt nummer ligger många arbetstimmar, svett och tårar, långa telefonsamtal till folk med specialkompetens inom pyttesmå områden och på tok för mycket kaffe. Men där finns glädje också. Och en längtan om att få saga att gro i verkligheten.

Vill du se mig förverkliga ditt omöjliga förslag? Vilken är i så fall din idé?

Det kan vara en tanke om vad en magiker egentligen borde kunna. Något knäppt som nyss hände dig. Ett barndomsminne av en trollkonstnär som du minns bara lite grand. En dröm. Eller något mer skruvat; vill du se mig dra Hatten ur Kaninen, eller trolla fram en Hörapparat bakom Myntet? Det kan vara hur grandios som helst eller banalt. Vill du att jag skall trolla bort din svärmor måste du vara beredd att övertala henne till flera timmar repetitionstid. Det blir din konflikt att ta.

Skriv till mig och beskriv din idé. Mitt jobb blir att välja en idé som jag tror kan bli ett bra nummer, skapa detta och tillslut framföra det LIVE - med siktet inställt på att det blir fantastiskt! Jag kommer att hålla dig regelbundet uppdaterad fram tills vi går i mål.

Passa på att vara omöjlig! Dela med dig! Ta i! Jag är öppen för vad som helst. Men glöm att jag återskapar originalversionen av Kaninen ur Hatten.

Krönika 2

Malin Nilsson, 25/4 - 08

www.trollkonst.com

Man Anar Lyckligtvis Inte Någonting

Trollkonsten har många genrer. Att klumpa ihop alla och kalla smeten Trolleri är lite väl torftigt. Att jämföra Trolleri och Trolleri är som att jämföra Skånsk husmanskost och sushi. Den bilden av trolleriet som uppstår är Rå Fisk i Brunsås.

Gatutrolleri, Illusionsshower, Close-up magi, Gospeltrolleri... Vissa genrer är så små att de bara innehåller en utövare, som min. Jag kallar den för M.A.L.I.N. Det är en förkortning av Magiskt Alternativ (som) Lustfyllt Ignorerar Normen. Mina trick bör innehålla en MALIN-faktor: Mycket Annorlunda, Liknar Inte Något. Den tjugiga rubriken är mitt mål. I klartext betyder den att man är lite förvillad, men hjärtligt glad över det.

Min magi kallar jag för idébaserad. Om en tanke är kvar, trots att upplevelsen klingat av, är tricket baserat på en bra idé. Genom åren har jag samlat på mig verktyg nog för att kunna verklighetsförklara vissa av mina idéer. I min verktygslåda finns fingerfärdighet, kunskaper om hjärnan och bra telefonnummer (ensam är inte stark). Min passion är att leta fram gamla trollkonster från förr. Skruva till dem och servera dem kalla. I en konstform där allt genom historien är skrivet av män, för män och framfört av män, finns det mycket att skruva till. I vissa fall räcker det med att spänna den skruv som är lösast för att det skall klla lite...eller kittla.

(För dig som just trillat in i det här samtalet: jag efterlyser idéer till magiska nummer. Och jag vill gärna ha fler! Skriv du också! Läs mer om experimentet på min blogg.)

...lakritskonfekt som blir till liv...sväva upp i himlen och förvandlas till en ängel...trolla fram en isbjörn...bryta en tändsticka i bitar och trolla den hel igen...en trollformel för hur man kan "binna med allt"...göra som Jesus; förvandla vatten till vin...

Idéerna som kommit in via blogg och mail är otroliga! (Läs dem i sin helhet där.) Dem faller inom genrer som jag är obekant med. Och jag älskar det! Den här Skånska husmannakocken får väl lära sig rulla sushi då! Jag fnular på hur kan jag skruva till det här? Jag undrar:

Får man äta upp lakritskonfekt som lever? Om man förvandlas till en ängel tror publiken att man är död då? Skulle Edith (min duva) kunna spela rollen som isbjörn? Blir tricket mer laddat om man byter ut tändstickan mot en arm? "Hinnus medus alltus"? Toppa Jesus; förvandla en fisk till en sommelier?

Vad tycker du? För lite Wasabi?

”Jag säger bara rögad sill och rögad ål!”

Det var den inledande meningen på ett mail jag fick efter förra veckans krönika. Vilken ljuvlig öppningsreplik. Min magkänsla gjorde en frivolt av entusiasm. Avsändaren berättad om ett par Simrishamnshistorier som han trodde Nisse Pettersson var upphovsman till. Klassikern; ”Kan du härma en rögad ål?”. Och om första gången Nisse fick se en guldfisk, och utbrast; ”Inte fan visste jag att en rögad sill kunde simma!?” Nisse, det visste inte vi heller. Inte förrän nu.

Många idéer har det varit. De ligger ute på bloggen i original. Vissa rara, andra skruvade. Bygga ihop Bassetts Lakrits till en gubbe och trolla liv i den, är en av många favoriter ... när jakten på allt det goda i livet, blir till liv i det goda. Jag tar mig kanske an den på sikt. ”Att få en rögad sill till att simma hade varit riktigt trolleri!” Tack för idén Mattias. En opolerad juvel med lokalförankring! Den väcker färgglada bilder. Jag ger mig själv en veckas returrätt. Jag behöver källforska och uppsöka kyldisken på ICA för inspiration. Nu är vi igång. Och it's not over until the Fat Lady Sings.

Jag tycker att magi är det mest sagolika som kan göras av vetenskap. Visst, medicinkonsten med sitt flaggskepp ”rädda liv” är självfallet utan konkurrens. Trolleri kan inte göra det. (Det är därför det är bra att ha sjukhus lite överallt). Däremot sägs det att ett gott skratt kan förlänga ens liv. Att ha en rögad sill till hands som närmaste referens när en guldfisk sprattlar förbi, är humor på många sätt. Men *skeratt* är bara en av färgerna på paletten; den solskensgula.

Grunden i ett magiskt trick är att uträtta något oförklarligt. Men inte att luras. Hellre vill jag visa att fantastiska saker kan hända trots att vi kan så mycket om världen idag, trots att vi är så högutbildade och har så många fina diplom. Och alla reagerar likadant. Oavsett bakgrund, ålder och socialstatus så är ett bra magiskt nummer oförklarligt. Att få en rögad sill till att simma är omöjligt. Jag tycker att det borde gå. Det *oförklarliga* i numret är den gräsgröna färgen som finns på andra sidan staketet.

Gult och grönt gör ingen regnbåge. Mycket saknas, framförallt källor. Vad kan du berätta? Jag vill höra allt om Nisse och hans historier! Skriv ett ord. Eller inspirera med en bild då du härmar en rögad ål. (Det sägs ju att ”en bild säger mer än 1000 ord”, men hur skulle du målat det?) Kampen mot naturlagarna har smygstartat. Och förhoppningsvis dröjer det innan jag brister ut i sång.

Mattias ligger i kylan och väntar...

Rökt sill börjar lukta av värmen från strålkastarljuset. Detta är ett faktum. Jag har en liten repetitionsstudio i mitt hem där jag spenderar mycket tid. Jag tror stenhårt på att kreativitet och disciplin går hand i hand. Jag väntar aldrig på att inspirationen skall slå ner som en blixtnedslag från klar himmel. Istället drar jag på mig mitt kolsvarta Blåställ, som inkluderar både kängor och hatt, ställer mig i studion och arbetar. Jag har ett problem att lösa, lite tid och förväntningar. Jag skall få en rögad sill till att simma. Arbetsnamnet är Fisk Tricket.

Jag har en god vän som är Stockholmare och var undrande inför frasen Rögd Sill. Det påminde om den härliga lokalförankringen i idén och hur väl det kommer att passa till Österlenpremiären av min nya magishow. Men tiden till premiär är ångestkort och lukten av Rögd Sill håller sig inte i strålkastarljuset. Efter några timmar sitter den i hela lägenheten, i scenkläderna och i håret. Till och med Edith (min duva), som spenderat stora delar av veckan med att uppvakta en schampoflaska i badrummet, luktar fisk.

Det är svårt att se cool ut med en rögd sill i handen. Den döda fisken saknar pondus. Kanske är det för att den slokar som en illa vattnad blomma? Trotts att jag backade upp fiskens dåliga kroppshållning med ståltråd och en blompinne, blev den inte bättre. Hur skall jag få den här jäkeln till att simma?! Jag vet faktiskt inte. I gårkväll kom jag på mig själv vara ovän med en rögd sill. Jag fick för mig att döpa honom, då kanske vi lättare skulle kunna vara vänner. Han fick heta Mattias, efter sin generösa idégivare.

Läser du min krönika för första gången? Jag har efterlyst idéer till trolleritrick. Många förtjusande förslag har jag fått. Inte helt olikt mig valde jag något helt omöjligt och humoristiskt. Historien jag fick mailad till mig handlade om första gången "Nisse Pettersson" fick se en guldfisk och utbrast: "Inte fan visste jag att en Rögd Sill kunde simma!"

Mattias ligger i kylan i väntan på simborgarmärket. Jag går ut för att köpa ett akvarium. En fisk måste ju ha vatten för att bli simkunnig. "Lek inte med döden", är en fras som dyker upp. "Lek inte med maten", är en annan. Jag ser det allra helst som att livet leker. Att kunna ägna sig åt trollkonster på heltid är att leka med livet. Fast just idag undrar jag vad jag håller på med. Och allt luktar fisk.

Kan JAG fuska?

Jag har lyckats få en Rögad Sill till att sjunka. Hade den inte redan varit död hade den drunknat många gånger om. Jag är tillbaka vid ritbordet. För att hinna måste jag fortare komma från tankestadium till experiment. Jag måste börja med att börja.

Arbetskänslan pendlar mellan; ”ett mästerverk” och ”lägg ner”. Jag tycker att jag har varit oproduktiv sen sist. Hade jag inte känt den här processen så väl hade jag tyckt att jag hade slösat en vecka. Mest stirrat på mina anteckningar som sitter på väggarna i min studio. Ni vet; ritpapper på rulle som man köper till barnen och drar ut över hela köksbordet, jag använder dem fortfarande. Tejpar dem tvärs över väggen och antecknar allt. Jag skriver startdatum när ett sätts upp och slutdatum när jag tar ner det. Metervis med hopprullade idéer har jag sparade. Datum är allt. För jag vet att hjärnan kan vara nonchalant. Den kommer ofta ihåg *När* den hade en idé, men sällan *Vad* det var. Man minns att man skrattat gott åt ett skämt förra månaden, men inte hur det gick. Eller att man skulle komma ihåg något från igår... Om jag någonsin tänker ”våren 2008 jobbade jag med ett fisktrick, undra hur jag löste det?”, har jag svaren inom ett gummiband. Idéer mognar som persikor i mikron. Det skall inte underskattas.

Jag måste fortsätta med att fortsätta. På Silla Stryparen i Malmö frågade jag om dem hade mindre sillar. ”Varför vill du ha det?”. Jag sa som det var. ”Jag är trollkarl och skall få en rögad sill till att simma och överlag tror jag att det är lättare att hantera små sillar än stora”. ”Jaha, nää”, sa expediten. Kanske trodde han mig. Förra året anlidade jag en attributmakare att tillverka ett fejkat grishuvud. Det gick inte att skilja det från ett äkta (förutom att det riktiga hade resten av grisen i släptåg), så snyggt var det. Jag mailade henne, frågade om hon kunde göra en naturtrogen Rögad Sill, fast mindre. Efteråt kändes det som fusk. Kan jag fuska? Arbetet blir enklare med en fejkfisk, inte så kladdig. Men på scenen blir det plattare, doften försvinner. Lukt ger en situation mer karaktär. Varför skulle annars surströmmingskalas vara kul att ta med utbytesstudenter till? Jag undersöker möjligheten att få några småfarrar specialrögade. Jag måste sluta kompromissas pga. lathet.

Egentligen är det självklart vad som måste till för att segla i hamn, samma sak som alltid: man måste börja med att börja, fortsätta med att fortsätta och sluta med att sluta.

Till middagsbjudningen; säg bara till EN gäst att det är maskerad.

Det måste finnas en överraskning. Det är det svåraste av allt. Något som står utanför förväntningarna för alla som följetångat. Det behöver inte vara något mer spektakulärt. Men det måste allra minst se ut på ett sätt som ingen hade tänkt sig. Annorlunda från bilderna som dyker upp när man läser frasen: ”att få en rögad sill till att simma...” Många har jag frågat: ”Hur föreställer du dig det här tricket?” Förvånansvärt lika tänker vi. Och jag vet vad jag har att navigera runt. Det måste ju skruvas till en grad. Och med det sagt, förväntar du dig kanske en överraskning? Vart går jag nu? Vid ett tillfälle för flera år sedan blev jag tillsagd att jag var ”oanställningsbar”. Med innebörden att jag inte kunde vara på ett ställe en lång stund innan jag började ändra om. Inte nödvändigtvis förbättra, men alltid justera, fixa och färglägga. Kanske skulle den största överraskningen vara att bara göra det som krävdes. Eller till och med blekare?

En sill smörjde jag in med talk. Det var en dum idé. En annan tvättade jag med tvål. Han blev i alla fall mindre hal. Den förste trodde nog att han skulle paneras. Det lät jag bli. Bägge ser rätt muntra ut. Eller så är det jag som projicerar min lycka över att den Rögade Sillen har tagit några staplande simtag i veckan. Självfallet när ingen såg på. Ungefär som med mina perfekta fickparkeringar.

På post-it lappen bredvid telefonen sätts en bock varje gång jag ringer i fiskärende. Fjorton är jag uppe i. Mailen är det tredubbla. Mycket fisk blir det. Den Rögade Sillens simlektioner kostar en del. Det är inte rekvisitan som jag använder som är dyr. Det är allt som jag inte använder som kostat pengar. Saker jag införskaffat mig för att testa att en idé inte fungerade, för att slutligen komma fram till den som gör det. Ofta tänker jag: den här gången skall jag minsann klämma den bästa idén först! Så slipper jag gå igenom alla dem kassa. Men så funkar inte världen als. Det skulle vara som att fortsätta leta, efter att man hittat sina bilnycklar. Arbetstid räknar jag aldrig kostnad på. För egen del skulle det inkludera all tid, alltid. Vad det andra beträffar har jag turen att ha nödvändig kompetens tätt inpå i vänkretsen. Vi byter tjänster, och vetelängder. Det som återstår idag är att köra ut och köpa en rulle hönsnät innan Bauhaus stänger ...vet inte om den kommer att synas på scenen, möjligtvis letar jag bara efter bilnycklarna jag håller i handen.

Runda klossar i runda hål, och fiskformade klossar i fiskformade hål.

Jag lär mig fortast genom att kissa på elstängslet. Learning by doing. "Det funkar egentligen inte, men det kanske kan gå ändå" är ett tankesätt som förvånansvärt ofta gett resultat. (Oftare i konsten dock, mer sällan i provhytten.) Förmodligen för att det får mig att ta klivet från teorin rakt in experimentet. Hemligheten är att inte ge upp förrän allt jobbet man har lagt ner har gett utdelning.

Jag hörde en historia om en bekants bekant som fått lämna in videon på lagning efter att hans 2-åring tryckt in en leverpastejslimpsmörgås i videoluckan. Undra om han fick beröm eller skäll. Det var ju en klockren tillämpning av konceptet: runda klossar, i runda hål och fyrkantiga klossar, i fyrkantiga hål. Learning by doing. Historien blir riktigt bra först när man vet att han upprepade samma sak. Fast med en vante, eller om det var ett gosdjur. Jag tycker också att det borde ha kommit upp en bild på tumvanten i rutan. Kanske var TV:n inte påslagen? Vad framtiden har för honom kan man inte veta. Kanske relativitetsteoretiker.

Jag försöker få en Rögad Sill till att simma. Det är roligt nu. Tidigare har jag mest koncentrerat mig på Hur Det Skall Gå Till. Men pudelns kärna är bara ett par rakningar bort. Och de senaste dagarna har jag i stället undrat; Hur Det Egentligen Kommer Att Se Ut? Fånigt och lite gulligt, kanske. Knappast graciöst. Eventuellt patetiskt, som en desperat människa med alldeles för mycket självömkan, paddlandes med sina små fenor. Kanske som en humla som egentligen inte borde kunna flyga. Hur simstilen kommer att se ut kan jag inte säga, men hur jag än vänder och vrider på firren är den alldeles skimrandes och lite guldig. Scenkostymen är tveklöst stilig.

Jag förväntas skriva 2400 tecken (inklusive blanksteg). När man inte har något nytt att rapportera, är det rätt mycket. För att fylla ut tomrummet som uppstår när bokstäver, frågetecken och till och med; blankstegen, har tagit slut för veckan. Bifogar jag en bild. Den heter "dagen då pelle fattade att han var rökt" eller "propeller hade varit snyggare" eller "rögad sill med flytväst". Firren är inskannad. Idén till bilden kläcktes först, sedan upptäckte jag att batterierna i digitalkameran var tomma. Jag la sillen i skannern. I de flesta stängsel finns ingen el i alla fall.

Fisk Tricket är klart! ...nu sjösätts det!

Då så... vi har nått det tårdrypande farvälet. Fisk tricket är klart. Jag testade det i sin helhet i går, för första gången. Ett par kollegor fick vara publik. Skitstolt var jag. En av dem sa: "Det kan nog bli nått ...någon gång". För mig är Någon Gång nästnasta onsdag. Då sjösätts experimentet. Och jag kör på linjen Friskt Vågat Hälften Vunnet! Om sagan slutar lyckligt, eller bara blött, återstår att se. Det har varit fenomenalt roligt, men svårt. Hur man får en rögad sill till att simma är inte helt självklart. Jag har verkligen lagt Lök på Laxen och det är inte varje dag.

Krönikorna har blivit mer kryptiska än vad jag tänkte från början. Jag måste ju navigera runt hemligheterna. Jag bör inte avslöja tricken, även om de blir mer fantastiska när man vet hur dem går till. Det är ju först då ser man hur omöjligt det egentligen är. Kanske är det därför jag väljer att se dem bakifrån. Vara trollkarlen.

Det finaste har varit hejaropen från alla möjlig håll. Mailen som åkt längst kommer från Thailand och Askersund. Spontant sa någon "Lycka till med fisken", då jag gick till min parkerade bil vid tågstationen i Ystad, tidigare i veckan. Jag undrar vilken historia en tredje part skulle ha knåpat ihop om dem hört den repliken. Kanske "hon har väl fått middagstips" eller "hon har skaffat sig ett nytt akvarium." Men igen, som oftast är, är verkligheten mer färgglad än dikten.

Avstampet var att få en Rögad Sill till att simma. Det har utvecklats till ett nummer som handlar om Verklighetstillflykt. Varför trolle när det finns så mycket oförklarligt runt omkring oss redan? Varför kämpa med att få en rögad sill till att simma, när det bara är att stoppa huvudet i sjön för att se fisk sprattla? Det handlar om hur fint enkla saker kan vara. Som att se när en liten flicka fyller på ett (allt för stort) glas med saft under största koncentration...

Lika lång som eftertexten till en Hollywoodrulle är min tacklista: Allt från Mattias som mailade mig förslaget för två månader sedan, till ni som bloggat med andra härliga idéer, via vänner och kollegor med specialkompetens inom pyttesmå (och hemliga) områden. Tack alla ni som letat nålar i halmen och knuffat kottar till stacken. Ni vet vilka ni är och att det inte går utan er.

Sensmoralen då? Rögad Sill gör sig minst lika bra till midsommar, som i ärmen på en kavaj. Vi ses i manegen. Hej då, helt enkelt.